

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 13Csp/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823231900
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5823231900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Námestove sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocneným zástupcom: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovaným: 1/ G. P., L.. X. X. XXXX, J. Y. XXX a 2/ C. P., L.. XX. XX. XXXX, J. Y. XXX, žalovaní 1/ a 2/ zastúpení splnomocneným zástupcom: Mgr. Peter Arendacký, advokát so sídlom Železničiarska 13, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 75 000 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu **z a m i e t a**.

II/ Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 15. 10. 2018 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/, aby mu zaplatili 75 000 EUR s úrokom z omeškania 5 % ročne od 7. 6. 2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 6. 2018 a doplňujúcej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 6. 2018 uzatvorenej medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 a žalobcom postúpil postupca žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovaným. Medzi postupcom a žalovanými bola dňa 13. 9. 2013 uzatvorená zmluva o poskytnutí úveru, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru za účelom výstavby nehnuteľnosti vo výške 82 000 EUR. K čerpaniu úveru došlo v septembri 2013. V zmluve strany dohodli, že žalovaní úver splatia najneskôr do 20 rokov od termínu jeho dočerpania. Úver sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 568,71 EUR, vždy k 15. dňu v mesiaci a zároveň platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve, Všeobecných obchodných podmienkach, Obchodných podmienkach pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Zmluvné strany si dohodli úrok vo výške 5,60% ročne. Postupca výzvou zo dňa 16. 7. 2015 vyzval žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok úveru, s tým, že ku dňu 15. 7. 2015 evidoval omeškané splátky vo výške 1 238,03 EUR. Výzvou boli upozornení, že v prípade, ak z ich strany nedôjde k úhrade omeškaných splátok v stanovenom termíne, postupca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15. 10. 2015, pričom ku dňu 20. 10. 2015 predstavovala pohľadávka voči žalovaným sumu 80 713,91 EUR. Žalobca si voči žalovaným uplatňuje časť istiny vo výške 75000 EUR a zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 7. 6. 2018, t.j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky na žalobcu.

2. Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 7Csp/7/2019-96 zo dňa 27. 3. 2019 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v rozsahu 100%. Na odvolanie

žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 6CoCsp/7/2020 zo dňa 27. 5. 2020 krajský súd uvedený rozsudok okresného súdu potvrdil.

3. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1 Cdo 53/2021 zo dňa 28. 3. 2023 zrušil oba vyššie uvedené rozsudky a vec vrátil Okresnému súdu Námestovo na ďalšie konanie.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

5. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 92 ods. (8) zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

6. Po tom, čo sa vec vrátila okresnému súdu na ďalšie konanie, súd vec opätovne prejednal a rozhodol. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca sa voči žalovaným domáha zaplatenia 75 000 EUR s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 žalovaným 1/ a 2/ poskytol úver vo výške 82 000 EUR na základe zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 13. 9. 2013, ktorý nesplácali v dohodnutých splátkach, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru ku dňu 15. 10. 2018. Žalovaní sa proti žalobe bránili tým, že uplatnená pohľadávka je premlčaná. Tvrdili, že premlčacia lehota začala plynúť po uplynutí troch mesiacov od splatnosti prvej splátky, s ktorou boli žalovaní v omeškani, čo bola splátka splatná dňa 15. 6. 2015. Podľa žalovaných tak aj po pripočítaní troch mesiacov od jej splatnosti (v zmysle zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) bola žaloba podaná oneskorene. Žalovaní považujú za nesprávny názor Krajského súdu v Žiline, ktorý vo vyššie uvedenom (najvyšším súdom zrušenom) rozsudku určil splátku, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Žalovaní sa proti žalobe bránili aj tým, že hoci úverová zmluva bola uzavretá ešte pred prijatím zákona o úveroch na bývanie, bolo by diskrimináciou žalovaných ako spotrebiteľov, keby sa tento zákon nevzťahoval aj na nich. Podľa žalovaných zákonodarca postupom času reagoval na jednotlivé prípady nekalých praktík zo strany dodávateľov a potom sa stalo, že sa zákonná úprava na určitú časť spotrebiteľských vzťahov neuplatňovala len preto, že zákon bol prijatý neskôr. Žalovaní tvrdili, že veriteľ im v skutočnosti vyplatil nižšiu sumu, než je uvedená ako výška úveru, pretože si započítal spracovateľský poplatok 746 Eur, takže dlžníkom nebol poskytnutý úver vo výške 82000 Eur, ako sa uvádza v úverovej zmluve, ale vo výške 81 254 Eur. Podľa žalovaných táto skutočnosť spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože je naň potrebné hoci aj retroaktívne aplikovať zákon o úveroch na bývanie.

7. Žalobca s tvrdeniami žalovaných nesúhlasil. Pripustil síce, že reálne bolo žalovaným vyplatené o 746 Eur menej, ale nesúhlasil s tým, aby na tento úverový vzťah bol aplikovaný zákon o úveroch na bývanie, čím by súd priznal tomuto zákonu retroaktívny účinok. Podľa žalobcu tento úver nie je spotrebiteľským úverom, ale má čisto obchodno-právnu povahu.

8. Z vykonaného dokazovania súd konštatuje, že medzi sporovými stranami nebolo sporné, že Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 so žalovanými 1/ a 2/ uzatvorila zmluvu o poskytnutí úveru zo dňa 13. 9. 2013. Z tejto zmluvy súd zistil, že zmluvné strany dohodli poskytnutie úveru vo výške 82000 Eur na účel výstavby nehnuteľnosti. Súd z obsahu tejto zmluvy konštatuje, že tento úver nie je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (to napokon ani žiadna zo strán netvrdila) a nemožno naň uplatniť ani zákon č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ako tvrdili žalovaní 1/ a 2/). Tento zákon totiž nadobudol účinnosť až po uzatvorení predmetnej úverovej zmluvy a nemožno mu priznať retroaktívne účinky aj na zmluvy, ktoré boli uzatvorené pred jeho účinnosťou. Pokiaľ by bolo zámerom zákonodarcu, aby sa tento zákon vzťahoval aj na úverové zmluvy, uzatvorené pred jeho účinnosťou, vyjadril by to v prechodných ustanoveniach. V zákone č. 90/2016 Z.z. však nie je obsiahnuté žiadne prechodné ustanovenie, z ktorého by vyplýval účinok tohto zákona aj na skôr uzatvorené zmluvné úverové vzťahy. Hoci teda zmluvný vzťah, ktorý založila zmluva o poskytnutí úveru medzi Československou obchodnou bankou, a.s. so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 a žalovanými nemá charakter ani spotrebiteľského úveru ani úveru na bývanie, zmluva o poskytnutí úveru je spotrebiteľská zmluva. Banka totiž pri jej uzatvorení a plnení vystupovala ako dodávateľ a žalovaní 1/ a 2/ sú fyzické osoby, ktoré pri jej uzatvorení a plnení vystupovali ako spotrebiteľia.

9. Keďže žalobca si uplatnil svoj nárok ako právny nástupca Československej obchodnej banky, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6. 6. 2018, súd zisťoval, či žalobca platne nadobudol pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/. Súd z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca nenadobudol platne pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/. Z listu Československej obchodnej banky, a.s. so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 zo dňa 16. 7. 2015, označeného ako „ Posledná výzva na úhradu pohľadávky „, súd zistil, že uvedená banka žalovaných 1/ a 2/ vyzvala, aby bezodkladne zaplatili čiastku 1238,03 Eur, ktorá predstavuje ich dlh ku dňu 15. 7. 2015 vrátane príslušenstva a prípadného

nepovoleného debetu na bežnom účte. V tejto výzve uvedená banka žalovaných 1/ a 2/ vyzvala na zaplatenie dlhu s tým, že ak tak neurobia, tak úver bude vyhlásený za splatný. Z doručeník súd zistil, že výzva bola žalovaným 1/ a 2/ doručená dňa 20. 7. 2015. Z listu, datovaného 20. 10. 2015, označeného ako „ Oznámenie o zosplatnení úveru „ súd zistil, že banka vyhlásila celý úver za splatný ku dňu 16. 10. 2015. Z doručienky, ktorú žalobca doručil súdu súd zistil, že toto oznámenie bolo žalovanému 1/ doručené dňa 23. 10. 2015. Z uvedených dôkazov súd zistil, že banka pristúpila k predčasnému zosplatneniu úveru. Súd konštatuje, že predčasné zosplatnenie úveru je právom veriteľa, pričom veriteľ toto právo môže uplatniť za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastnej úvahy k hociktovej omeškanej splátke), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa musí byť zrejmé splnenie podmienok v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto ustanovenia vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením konkrétnej splátky. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže doplniť právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt vyplývajúcich z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a aj s ohľadom na určenie, kedy sa stáva splatný celý dlh naraz. V prípade, že dlžník nevie, pre nesplnenie ktorej splátky chce veriteľ pristúpiť k predčasnému zosplatneniu úveru, tak nevie ani označiť splátku, na ktorú chce realizovať úhradu a veriteľ tak môže napr. započítať platbu spotrebiteľa na inú (napr. staršiu) omeškanú splátku. V takom prípade dlžník objektívne nemá možnosť zabrániť platbou omeškanej splátky predčasnému zosplatneniu úveru. Z poslednej výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 16. 7. 2015 súd zistil, že banka v nej neuviedla, pre ktorú omeškanú splátku mieni - v prípade jej nezaplatenia „ bezodkladne „ - pristúpiť k vyhláseniu celého úveru za splatný.

Takúto výzvu a upozornenie na využitie práva na predčasné zosplatnenie úveru súd potom považuje za neurčitú do tej miery, že spôsobuje neplatnosť tohto úkonu veriteľa. V nadväznosti na to potom banka ako veriteľ nemohol ani platne úver predčasne zosplatniť.

10. Z čl. VI. bod 1 zmluvy o poskytnutí úveru, uzavretej medzi Československou obchodnou bankou, a.s. so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 a žalovanými 1/ a 2/ dňa 13. 9. 2013 súd zistil, že zmluvné strany dohodli, že dlžník splatí úver najneskôr do 20 rokov od termínu jeho dočerpania; peňažný záväzok dlžníka vyplývajúci zo zmluvy zanikne jeho splatením. Žalovaní 1/ a 2/ nespochybnili tvrdenie žalobcu, že k čerpaniu úveru došlo v septembri 2013 - vzhľadom na to, že žalobca neupresnil, v ktorom konkrétnom termíne došlo k čerpaniu úveru, súd vychádza z toho, že úver bol dočerpaný najneskôr ku dňu 30. 9. 2013. Žalovaní ako dlžníci sa zaviazali splatiť úver najneskôr do 20 rokov od termínu jeho dočerpania, teda do 30. 9. 2033. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže zosplatnenie úveru, ktoré Československá obchodná banka, a.s. doručila žalovaným, bolo neplatné z dôvodu neurčitosti upozornenia na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ktoré mu predchádzalo, v čase, kedy Československá obchodná banka, a.s. uzatvorila so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej si žalobca ako právny nástupca banky uplatnil svoj nárok voči žalovaným, nebol úver ešte splatný. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. ICdo 234/2018 zo dňa 16. 7. 2019 „ je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa zákonu o bankách, aby banky postupovali „ živé úvery „ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle ZoB pod dohľad NBS. „ Z vykonaného dokazovania súd konštatuje, že banka postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 6. 2018 a dopĺňujúcej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 6. 2018 na žalobcu ako nebankový subjekt tzv. živý úver, t.j. úver, ktorého splatnosť ešte nenastala. Súd potom posúdil zmluvu o postúpení pohľadávok na základe ktorej si žalobca uplatnil nárok voči žalovaným, za absolútne neplatnú z dôvodu rozporu so zákonom. Súd potom žalobu zamietol, pretože žalobca nenadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 6. 2018 pohľadávku voči žalovaným. Žalobca teda nie je aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby voči žalovaným.

11. trovách konania súd rozhodol tak, že ich priznal žalovaným 1/ a 2/, ktorí boli v konaní úspešní (§ 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.